

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΑΠΟ ΤΑ «ΦΩΤΕΡΑ ΣΚΟΤΑΔΙΑ»

Προσκυνήτρια έγώ και λάτρισσα στής ἀγάπης τὸ ὄντα, προσκυνήτρια γάρ σένα γέμισα τῆς καρδιᾶς μου τὸ ποτῆρι, και στὴ χέρια μους κρατῶντάς το τὸ ποτῆρι τὸ γενέτο. Στό φερνά, ό καλέ μου, κ' ἔτερα μῆχανή μια στάλα κάτω. Μά, πρὶν φτάσω, ή Μοίρα μοῦδειξε τὴν ωραία μου πίστη φεύρα, Κι' ἀπ' τὸν ἴδιο δρόμο ταπείνα, σκυφτό, σὰν μένα, Τὸ ἔρριξα στὰ λησμοβότανα που είδα γύρω μου διπλωμένα.

Γ. Δροσίνης

ΙΝΤΕΡΜΕΔΙΑ

Μάθε τὸν πόνον τὸ γερό
Βουβός στὰ δόντια σου ν' ἀλέθῃς·
Χῦνε τῆς λήθης τὸ νερό
Μεσ' ὅποι πικρό κρασί τῆς μέθης.
Θὰ πάγ κι' αὐτέδη μιάν μοιρφιά
Καὶ ποιὸν νά γείρην ἀνόμια δοχρόνος,
—Ἐχει ὁ Θεός! — τὰ ἔπτα καρφιά
Θὲ νά μας βάλῃ δό νέος δό πόνος! ...
“Ορίζε, μιᾶρα τῷ ποιρῶ,
Ἐσὺ ποὺ γνέθεις καὶ ξεγνέθεις,
Χῦνε τῆς λήθης τὸ νερό
Μεσ' ὅποι πικρό κρασί τῆς μέθης.

I. Γρυπάρης

ΡΟΔΟΥ ΜΟΣΚΟΒΟΛΗΜΑ

Ἐφέτος, ἄγρα μ' ἐδειρεν ή βραχυχειμωνιά,
Ποὺ μ' ἐπιασε χωρὶς φωτιά καὶ μ' ηγδε χωρὶς νιάτια
Κι' ὥρα τὴν ὧδα πρόσμενα νὰ σωριαστὸν βιασειά,
Στὴ χιονισμένη στρατιά.

Μά ἔχετς, καθώς μὲ γέλαισε τὸ γέλιο τοῦ Μαρτιοῦ
Κ' ἔκλησα νά ξανθάψω τ' ἀρχαίνη τὰ μονοπάτια,
Στὸ πρώτο μοσκοβόλημα εἶδες φόδον μακρινού
Μου δάκρυσαν τα ματιά...

Κωδητής Πασαγάδης

ΣΔΛΕΥΔΑΝ Τ' ΑΥΓΙΝΑ ΡΟΔΑ...

Σάλευναν τ' αὐγινά ρόδα
στὸ χαμόσπιτο ἀπό πίσω...
(κι' ώ, γιατὶ, ἀδερφούλη μου,
κι' ώ, γιατὶ νὰ σ' ἀγαπήσω ;)

Μά ἦρθε τὸ χινόπωρο.
ἀπ' τὸν κρῦο τὸ λόγγο πίσω
(γραφτὸ εἴταν, ἀδερφούλη μου
να μ' ἀγαπᾶς καὶ μένα...)

Αὐγινά καὶ γιορτινά
στὸν καλὸν ἥπιο ἀπλωμένα.
(κι' ώ, γιατὶ, ἀδερφούλη μου
νὰ μ' ἀγαπᾶς καὶ μένα ;)

Νέκυσταν τὸν ἀνθοτόπος
καὶ τὰ ρόδα καῦμένα...
(γραφτὸ εἴταν, ἀδερφούλη μου
να μ' ἀγαπᾶς καὶ μένα...)

Ναπολέων Λαζανιώτης

βλεπε τὸ γυιό της.

Ο Γιάννης ἐξομάτων στὴν Ἰδια κάμαρα μὲ τὸν Καντέτο. Η φωτὴ μάνην ἔστησε τὸ κρεββάτι τῆς πλάτη στὸ δωμάτιο τους. Ηρθεῖ η γιορτὴ τοῦ "Ἀη-Διά προστάτου τῶν νοικοκυριῶν" κ' ἔγινε μεγάλο γέλαινι στὸ σπίτι. Ἐχόμενον μὲ τὸ παρπάνω, ὁ Καντέτος μάλιστα ἔκαψε τὴν καινούργια του μπλούζα. Κι' αὐτὸς ἀκόρυθος δὲ Γάιαννης φαινόταν εὐχαριστημένος. Ηθέλησε νὰ χρεψέψῃ τῇ μητέρᾳ του καὶ φωτήγιη γυναικά εκλιπεῖ μάτο χαρά. Τα μεσάνυχτα πήγαν νὰ κοιμηθῶν. "Ολοί οι είχαν ἀνάγκη ύπνου. Μονάχα δὲ Γιάννης δεν κοιμήθηκε.

Τὴν ἄλλη μέρα ἔμερόνωντας ἡ μητέρα ἀπούσος κάποιου νὰ περνᾶ τρέχοντας ὅπερ τὸ δωμάτιο της. Είχε σάν μια προσιθήση. — Γιάννη είσαι σύ, — Ο Γιάννης δέν ἀπαντά. Γρήγορα γρήγορα ἡ μητέρα σηκωνέται καὶ βγαίνει δέξιο. — Γιάννη ποὺ πάς τας; — Τὸν βλέπει ν' ανεβαίνη στὴν ἀποθήκη· ἀνεβαίνει κι' αὐτὴ πίσω του, — Παιδί μου, για τὸ Θεό! Εκεῖνος κλεί την πόρτα καὶ σύρει τὸν σωρτό. — Γιάννη, Γιαννάκη μου, ἀπάντησε μου, τὶ πᾶς νὰ κάνγις! Ψηλωφτά μὲ τὰ γέρικα χέρια της ποὺ ἔτερεμαν ζητεῖ τὸ λουκέτο. — Ενα ποράνυρο πού ἀνοίγεται, ὁ θύρωβος ἐνός σώματος που πέτει στὴς πλευρές της; αὖλης ὁ κούνηγεται. — Ο Γιάννης είχε πέσει ἀπό τὸ παράθυρο τῆς ἀποθήκης καὶ σκοτώθηκε. Τὰ ἔμερόνωτα ηγήθαν μπρὸς στὸ πέτρινο τραπέζιο τῆς αὐλῆς πού είπαν γεμάτοι αἴμα, τὴν μητέρα ημίγυμνη πού θρηνοῦσε μὲ τὸ νεκρό της παῖδη στὴν ἀγκαλιά της. . .

(Μετάφρασης Γεωργ. Α. Πετεύνη) ALPHONSE DAUDET

Ο ΛΗΞΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Η ΛΥΣΙΣ—Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ—ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν λύσιν τοῦ ληξαντος διαγωνισμοῦ τῆς Παγοδρομίας. Ήως βιέπουν οἱ αναγνῶσται μας, ὁ ἀσφαλέστερος δρόμος, τὸν διποίον πρέπει νὰ πάρουν αἱ δύο χαριτωμένες Νοθηγίδες, πρὸς ἀποφαγὴν τοῦ ὄργανοτος τοῦ παγού, εἰναι ὁ σημειούμενος διάρρηγος γραμμῆς.

Τὸν διαγωνισμὸν αὐτὸν ἔλυσαν ἐπιτυχῶς πάντες σχεδὸν οἱ αναγνῶσται μας, πλὴν ἐλαχιστῶν ἔξαιρεσεων.

Ὕως εἰχοιεν ὑποσχεθῆ τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς τῆς προχρονίας ἐγένετο εἰς τὰ γραφεῖα μας ἡ κληρωσίς δια τὴν ἀπονομὴν 15 τῶν βραβείων εἰς τοὺς λύτρας τοῦ τελευταίου μας διαγωνισμοῦ τῆς παγοδρομίας. Κατά τὴν κληρωσινταρίστατο ἐκεκτός κούσιος κυριῶν καὶ δεσποινίδων, ἀναγνωστῶν καὶ συνεργατῶν μας.

Εἰς τὴν κληρωτίδα είχον τεθῆ τὰ ὄντα ματα πάντων τῶν λυτῶν. Εξαντίης ἀνισύρει πρώτη ἡ μικρά δίσις "Ολγα Καραφωτάκη τὸ δόμιον τοῦ κ. Γεωργίου Νάπολης" τοῦ δόμιον τοῦ κ. Κωνσταντίνου Χαλκίδην (Καλλιθέες, 31, ἐνταῦθα) ὃς κερδίσει ἔνα μαστονήν, τρετή ή δισ Θάλεια Μπιλιδιάκη ἀνασύρει τὸ δόμιον τοῦ κ. Χρήστου Ηαπαδοπούλου (Καλαβρύτων, 1, Πάτραι) κερδίσοντος μιν γραβάτα μεταζωτή, τετρατος δικ. Παναγ. Βουδούρης ἀνασύρει τὸ δόμιον τοῦ κ. Μιχαήλ Χατζημιχαήλ (Τεκές, 33, Ξινθή) κερδίσοντος ἔνα μελανοδόχειον γραφεῖον, πεπτή ή δισ "Αννα Πετροκη ἀνασύρει τὸ δόμιον τῆς δίδος" Ιωάννης Καλογεράτου (Ἄτμοβυλος Δ. Ιωάννου, Λάρισα) κερδίσοντος ἔναν κονδυλοφόδον "οστιέλο" εκτος δικ. Χρήστης Κάρημαν ἀνασύρει τὸ δόμιον τοῦ κ. Γεώργιου Σφινινοπούλου, (Δυνάδος 20, ἐνταῦθα) κερδίσοντος ἔνα λευκό γρανίτη, ἔβδομη ἀνασύρει ή δισ Κλειο Κανελλοπούλου τὸ δόμιον τοῦ κ. Βασιλείου Κιρκινέζη (Στρατιωτικοὶ Φυλακαὶ Τοπ-Χανᾶ Χανιά, Κορήτη, κερδίσοντος ἔνα πορτοφόλι, ὅγδην ἀνασύρει ή κ. Κάκια Βιλλιδάκη τὸ δόμιον τοῦ κ. Στυλιανού Γαβριηλ. (Μέγαρα) κερδίσοντος μίναν οικαροθήκην, ἔνναντη ἀνασύρει ή κ. Αικατερίνη Καλαϊζούπου τὸ δόμιον τοῦ κ. Γεωργίου Μπογδάνου (Λαμία) κερδίσοντος ἔνα κούτι ἀρωματικῶν σαπωνών, δεκάτη ἀνασύρει ή δισ Αίκαντ. Σακκοτούπον τὸ δόμιον τοῦ κ. Κωνσταντίνου Τόδκα (Αιμαρούσιον) κερδίσοντος ἔνα φαιλίδιον ἐκλεκτοῦ ὄχρωματος, ἔνδεκτος ἀνασύρει ή κ. Γεωργίου Καραπατάνου τὸ δόμιον τοῦ κ. Δημητρίου (Αθηνῶν 1, Θεσσαλονίκη) κερδίσοντος ἔνα μοντέρνο μεταυτόπιο ματτήλη, δωδέκατος ἀνασύρει ή κ. Εικανούης Βούλγαρης τὸ δόμιον τοῦ κ. Ιωάννου Αλεξάκη, ανθυπασιούπον (Ιόνιο Πέλαγος, Σύνταγμα, Ξινθή) κερδίσοντος ἔνα κούτι φοντάνα ἀπό τὸ «Ντορέ», δέκατος τρίτος ἀνασύρει ή κ. Ιωάννης Χιοτόπουλος τὸ δόμιον τοῦ κ. Θεοδώρου Κάρκα (Ρηγα Φερραρίου 69 Πάτραι) κερδίσοντος 100 δραχμῶν μετρητή, δέκατος τετρατος ἀνασύρει ή δικ. Πάνος Χατζηανασίου τὸ δόμιον τοῦ κ. Ιωάννου Σαδ. ματακούν, (Βοσσύλω 56, ἐνταῦθα, κερδίσοντος 50 δραχμῶν καὶ δέκατος πέντες ἀνασύρει ή δικ. Δημ. Γείβας τὸ δόμιον τοῦ κ. Θεοδώρου Βόκου (Sharia Sultan, No 7, Κάριρον) κερδίσοντος δραχ. 25.

Ἐπι πλεον ἐτὶ τὴν εἰκασίαν τῆς πρωτοχορονίας, ἀνεσύρθησαν καὶ ἄλλα ὅληα ματα κερδίσοντας λόγω τοῦ τόμου τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ «Μπουκέτου» κατ' ἐκλογήν, τὰ ἔξης:

1) Εδέν Ιωαννίδης Συλόπατρον, 2) Αεωνίδης Σπυρούκος Προφήτου Δανιήλ 16 Έπταύθη, 3) Ιωάννης Ζογράδος Οδοσέως 8 Θεσσαλονίκη, 4) Κών. Καρκάτας Δαμιτσί Πατρών, 5) Ιωάννης Κιουνάνδης Ελευθερίου Βενιζέλου, Χίος καὶ 6) Σωκράτης Χαλκιδιόπουλος, ἄνευ διευθύνεως Επταύθη.

Παρακαλοῦνται οἱ ἔνταῦθα κερδίσαντες λόται νὰ διελθουν ἐπ τῶν Γραφείων μας καὶ παρακαλοῦνται τα δῶρα των, προσκομίζοντες καὶ σχετικῶν πιστοποιητικῶν ταυτότητος. Εἰς τοὺς ἐπαρχίας δ' ἀποσταλοῦν ἐπὶ συστάσει.

